

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 10ης Οκτωβρίου 2001 *

Στην υπόθεση T-111/00,

British American Tobacco International (Investments) Ltd, με έδρα το Λονδίνο
(Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον S. Crosby, solicitor,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους U. Wölker
και X. Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί μερικής απορρίψεως αιτήσεως για την πρόσβαση σε ορισμένα πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 7ης Μαρτίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

¹ Στις 6 Δεκεμβρίου 1993 η Επιτροπή και το Συμβούλιο ενέκριναν κοινό κώδικα συμπεριφοράς όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής και του Συμβουλίου (ΕΕ L 340, σ. 41, στο εξής: κώδικας συμπεριφοράς).

2 Για να εξασφαλίσει την εφαρμογή του, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 8 Φεβρουαρίου 1994, την απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής (ΕΕ L 46, σ. 58). Με το άρθρο 1 της αποφάσεως αυτής η Επιτροπή θεσπίζει επισήμως τον κώδικα συμπεριφοράς, το κείμενο του οποίου αποτελεί παράρτημα της εν λόγω αποφάσεως.

3 Στον κώδικα συμπεριφοράς διατυπώνεται η ακόλουθη γενική αρχή:

«Το κοινό θα έχει την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή της Επιτροπής και του Συμβουλίου.»

4 Οι περιστάσεις τις οποίες μπορεί να επικαλεστεί ένα θεσμικό όργανο για να δικαιολογήσει την απόρριψη αιτήσεως για πρόσβαση σε έγγραφα απαριθμούνται στον κώδικα συμπεριφοράς υπό τον τίτλο «καθεστώς εξαιρέσεων», ως εξής:

«Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο του οποίου η κοινολόγηση είναι δυνατόν να αποβεί εις βάρος:

— της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος (δημόσια ασφάλεια, διεθνείς σχέσεις, νομισματική σταθερότητα, δικαστικές διαδικασίες, επιθεωρήσεις και έρευνες),

— της προστασίας του προσώπου και της ιδιωτικής ζωής,

- της προστασίας του απορρήτου στον εμπορικό και βιομηχανικό τομέα,

- της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας,

- της προστασίας της εχεμύθειας που ζητεί το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παρέσχε την πληροφορία ή που απαιτείται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους το οποίο παρέσχε την πληροφορία.

Τα θεσμικά όργανα μπορούν επίσης να αρνηθούν την πρόσβαση για να εξασφαλίσουν προστασία του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου σε συνάρτηση με το απόρρητο των διασκέψεών του.»

5 Το άρθρο 24 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 76, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, σημείο 11, της οδηγίας 94/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 365, σ. 46), έχει ως εξής:

«1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επικουρείται από μια “επιτροπή ειδικών φόρων καταναλώσεως”, στο εξής καλουμένη “επιτροπή”, η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών υπό την προεδρία αντιπροσώπου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

2. Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των άρθρων 5, 7, 15β, 18, 19 και 23 θεσπίζονται βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 3 και 4.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η επιτροπή αποφασίζει με την πλειοψηφία του άρθρου 148, παράγραφος 2, της Συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

4. α) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείπει γνώμης, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκτός εάν το Συμβούλιο τα καταψηφίσει με απλή πλειοψηφία.

5. Πέραν των κατά την παράγραφο 2 μέτρων, η επιτροπή εξετάζει τα ζητήματα που θέτει ενώπιόν της ο πρόεδρος, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως αντιπροσώπου κράτους μέλους, και τα οποία άπτονται της εφαρμογής των κοινοτικών διατάξεων στον τομέα των ειδικών φόρων καταναλώσεως.»

Πραγματικά περιστατικά

- 6 Η προσφεύγουσα, British American Tobacco International (Investments) Ltd, είναι εταιρία με έδρα στο Ηνωμένο Βασίλειο, μέλος του ομίλου British American Tobacco, η οποία, όταν συνέβησαν τα πραγματικά περιστατικά, εξήγγε φύλλα καπνού από τη Ηνωμένο Βασίλειο στα διάφορα κράτη μέλη της Κοινότητας.
- 7 Το 1998 η προσφεύγουσα έλαβε γνώση, μέσω των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, αποσπασμάτων από τα πρακτικά της συνεδριάσεως της επιτροπής των ειδικών φόρων καταναλώσεως της 7ης και 8ης Οκτωβρίου 1997, από τα οποία προέκυπτε ότι, κατόπιν πρωτοβουλίας ενός κράτους μέλους, πολλές αντιπροσωπείες εκδήλωσαν τη βούλησή τους για εξομοίωση των φύλλων καπνού με «καπνά για κάπνισμα», υπό την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, της οδηγίας 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασιών καπνών (ΕΕ L 291 της σ. 40), και, κατ' επέκταση, για υπαγωγή τους σε ειδικό φόρο καταναλώσεως, υπό την έννοια της οδηγίας 92/12. Ακολούθως η προσφεύγουσα ενημερώθηκε επίσης, από τις ίδιες αρχές, για τα συναφή συμπεράσματα της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως, για τις επιφυλάξεις που διατύπωσε η αντιπροσωπεία της Ιταλικής Δημοκρατίας καθώς και για τις δυσχέρειες εφαρμογής που αντιμετώπιζαν οι φορολογικές αρχές του κράτους αυτού. Ως εκ τούτου η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να εξεταστεί εκ νέου το ζήτημα της φορολογικής μεταχείρισεως των φύλλων καπνού από την επιτροπή και να ληφθεί διαφορετική απόφαση.
- 8 Με έγγραφο της 16ης Νοεμβρίου 1999 η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι, κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής στις 29 και 30 Απριλίου 1998, επετεύχθη συμφωνία βάσει της οποίας τα φύλλα καπνού έπρεπε να αντιμετωπίζονται ως καπνά για κάπνισμα και, κατ' επέκταση, ως προϊόν υποκείμενο σε ειδικό φόρο καταναλώσεως, για την κυκλοφορία του οποίου μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών απαιτείται η τήρηση των διατυπώσεων που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12. Περαιτέρω η Επιτροπή επισήμανε ότι, σύμφωνα με την αίτηση της προσφεύγουσας, προέβλεπε εκ νέου το ζήτημα της φορολογικής μεταχείρισεως των φύλλων καπνού

κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής της 28ης και 29ης Οκτωβρίου 1999, αλλά τα μέλη της επιτροπής αρνήθηκαν να προβούν σε νέα συζήτηση και επιβεβαίωσαν τη θέση τους.

- 9 Με έγγραφο της 6ης Ιανουαρίου 2000 η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή, βάσει της απόφασης 94/90, να της επιτραπεί η πρόσβαση στα πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως για τις συνεδριάσεις της 29ης και 30ής Απριλίου 1998 και της 28ης και 29ης Οκτωβρίου 1999, καθόσον αφορούσαν τη φορολογική μεταχείριση των φύλλων καπνού.
- 10 Με έγγραφο της 17ης Ιανουαρίου 2000 η Γενική Διεύθυνση «Φορολογία και τελωνειακή ένωση» της Επιτροπής ενημέρωσε την προσφεύγουσα περί της απορρίψεως της αιτήσεώς της, λόγω του ότι η γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων μπορούσε να αποβεί επιζήμια για την προστασία της εμπιστευτικότητας που ζήτησαν τα νομικά πρόσωπα που παρέσχον την πληροφορία.
- 11 Με έγγραφο της 4ης Φεβρουαρίου 2000 η προσφεύγουσα υπέβαλε επαναληπτική αίτηση στον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης 94/90.
- 12 Με έγγραφο της 8ης Μαρτίου 2000 ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής ενημέρωσε την προσφεύγουσα σχετικά με την απόφασή του να μην της επιτρέψει την πρόσβαση στα εν λόγω πρακτικά, λόγω του ότι η γνωστοποίησή τους μπορούσε να αποβεί επιζήμια, αφενός, για την προστασία της εμπιστευτικότητας που ζήτησε το νομικό πρόσωπο το οποίο παρέσχε την πληροφορία και, αφετέρου, για την προστασία του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου όσον αφορά το απόρρητο των διασκέψεών του.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Μαΐου 2000 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 14 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 15 Με διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2001 το Πρωτοδικείο υποχρέωσε, δυνάμει του άρθρου 66, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, την Επιτροπή, στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων, να του προσκομίσει τα πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως στα οποία δεν επετράπη η πρόσβαση, προκειμένου να μπορέσει να εξετάσει το περιεχόμενό τους.
- 16 Την 1η Μαρτίου 2001 η Επιτροπή κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου τα δύο πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως για τις συνεδριάσεις της που πραγματοποιήθηκαν, αφενός, στις 29 και 30 Απριλίου 1998, και, αφετέρου, στις 28 και 29 Οκτωβρίου 1999. Σύμφωνα με το άρθρο 67, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα έγγραφα αυτά δεν κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα.
- 17 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 7ης Μαρτίου 2001.

18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που δεν της επιτρέπει την πρόσβαση στα έγγραφα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

19 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του αντικειμένου της διαφοράς

20 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Πρωτοδικείο και στην προσφεύγουσα ότι αποφάσισε να επιτρέψει στη δεύτερη την πρόσβαση σε μια μη εμπιστευτική εκδοχή των εν λόγω πρακτικών, στην οποία δεν αποκαλύπτεται η ταυτότητα των αντιπροσωπειών που διατύπωσαν τις θέσεις οι οποίες εξ αντιγραφής περιελήφθησαν στα πρακτικά αυτά, γεγονός το οποίο έλαβε υπόψη το Πρωτοδικείο.

- 21 Κληθείσα να εκφράσει την άποψή της για την αντικατάσταση της αρχικής αρνητικής αποφάσεως με τη νέα αυτή απόφαση, η προσφεύγουσα προσάρμοσε αναλόγως τα αιτήματα και τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλε.
- 22 Συναφώς πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, τα αιτήματα που διατυπώθηκαν αρχικά κατά πράξεως που αντικαταστάθηκε, διαρκούσας της δίκης, μπορεί να θεωρηθεί ότι απευθύνονται κατά της νέας πράξεως, η οποία συνιστά νέο στοιχείο που παρέχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να προσαρμόσει τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς της (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 1982, 14/81, Alpha Steel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 749, σκέψη 8, και της 10ης Ιουλίου 1988, 103/85, Stahlwerke Peine-Salzgitter κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 4131, σκέψη 11· απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-23/96, De Persio κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-483 και II-1413, σκέψη 32). Συγκεκριμένα, σε μια τέτοια περίπτωση θα ήταν αντίθετο προς την ορθή απονομή της δικαιοσύνης και προς την αρχή της οικονομίας της διαδικασίας να υποχρεωθεί η προσφεύγουσα να ασκήσει νέα προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου (προπαρατεθείσα απόφαση Alpha Steel κατά Επιτροπής, σκέψη 8).
- 23 Εν προκειμένω η προσφεύγουσα ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, καθόσον αυτή ισοδυναμεί με άρνηση να αποκαλυφθεί το όνομα των κρατών μελών που μνημονεύονται στα εν λόγω πρακτικά.
- 24 Συνεπώς, κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων, διαπιστώθηκε ότι το μοναδικό ζήτημα που απέμενε προς εξέταση ήταν αν η Επιτροπή είχε δικαίωμα να παράσχει μερική μόνον πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα, ήτοι να αποκρύψει την ταυτότητα των αντιπροσωπειών που διατύπωσαν τη θέση τους κατά τις συνεδριάσεις που καταγράφηκαν στα επίδικα πρακτικά. Διαπιστώθηκε επίσης ότι η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από κάθε άλλο ισχυρισμό ή επιχειρήματα που προέβαλε με το δικόγραφο της προσφυγής της κατά της αρχικής αρνητικής αποφάσεως.

- 25 Περαιτέρω, δεδομένου ότι η Επιτροπή διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι ως μοναδική δικαιολογία αποκαλύψεως των ονομάτων των κρατών μελών που μνημονεύονται στα εν λόγω πρακτικά προέβαλε την προαιρετική εξαίρεση, για λόγους προστασίας του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου όσον αφορά το απόρρητο των διασκέψεών του, στο Πρωτοδικείο εναπόκειται να αποφανθεί μόνον επί του αιτήματος ακυρώσεως της εν λόγω αρνητικής αποφάσεως αρνήσεως και επί του λόγου ακυρώσεως που προβάλλεται προς στήριξη του αιτήματος αυτού, ο οποίος αντλείται από την παράβαση της αποφάσεως 94/90.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 26 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής να μην αποκαλύψει το όνομα των κρατών μελών που μνημονεύονται στα πρακτικά στα οποία ζήτησε πλήρη πρόσβαση αντιβαίνει στην απόφαση 94/90, καθότι στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή της προαιρετικής εξαίρεσεως για λόγους προστασίας του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου όσον αφορά το απόρρητο των διασκέψεών του. Κατά την προσφεύγουσα, η στάθμιση των διακυβευόμενων συμφερόντων, από την οποία εξαρτάται η εφαρμογή της εξαίρεσεως αυτής, έπρεπε να έχει ως αποτέλεσμα να υπερισχύσει το δικό της συμφέρον σε σχέση με αυτό του θεσμικού οργάνου.
- 27 Αφενός, η προσφεύγουσα έχει πράγματι προφανές συμφέρον να γνωρίσει την ταυτότητα των διαφόρων αντιπροσωπειών που μνημονεύονται στα εν λόγω πρακτικά. Συναφώς ισχυρίζεται ότι, παρά την εναρμόνιση του συστήματος ειδικών φόρων καταναλώσεως στην Κοινότητα, στην πράξη παρατηρούνται σημαντικές διαφορές ως προς τη μεταχείριση των φύλλων καπνού από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, με επαχθείς για την ίδια συνέπειες. Επειδή η προσφεύγουσα είναι

επιφορτισμένη με τη διαχείριση των φορολογικών πτυχών των εμπορικών πράξεων του ομίλου British American Tobacco, είναι σημαντικό γ' αυτή να γνωρίζει την ακριβή άποψη των ενδιαφερομένων κρατών μελών, προκειμένου να προβεί σε αποτελεσματικές διμερείς διαπραγματεύσεις με αυτά.

- 28 Αφετέρου, το συμφέρον που η Επιτροπή υποστηρίζει ότι έχει στηρίζεται στην εσφαλμένη θέση ότι η μη αποκάλυψη της ταυτότητας των εθνικών αντιπροσωπειών συνιστά αναγκαία προϋπόθεση για τη διεξαγωγή ειλικρινών και ανοικτών συζητήσεων μεταξύ των κρατών μελών. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η αξιοπιστία των διασκέψεων διασφαλίζεται, αντιθέτως, όταν είναι γνωστές οι θέσεις που λαμβάνουν τα μέλη της επιτροπής, όπως προκύπτει και από τη διαφάνεια των συζητήσεων στο πλαίσιο άλλων θεσμικών οργάνων, ιδίως κοινοβουλευτικών. Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει (απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Οκτωβρίου 1995, T-194/94, Carvel και Guardian Newspapers κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2765) ότι είναι νόμιμο να ζητείται από το θεσμικό όργανο να αποκαλύψει τη θέση που έλαβαν οι εθνικές αντιπροσωπείες κατά τη διάρκεια των διασκέψεων.
- 29 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η προσφεύγουσα δεν εκδήλωσε ποτέ το ενδιαφέρον της για την ταυτότητα των αντιπροσωπειών που μνημονεύονται στα πρακτικά, η ίδια απαντά ότι ήθελε να γνωρίσει τη θέση των κρατών μελών, δηλαδή όχι μόνον το περιεχόμενο των συζητήσεών τους αλλά και την ταυτότητα των αντιπροσωπειών που διατύπωσαν συγκεκριμένη θέση. Δεδομένου ότι η πληροφορία αυτή αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα των εγγράφων στα οποία ζήτησε την πρόσβαση, δεν όφειλε, κατά την άποψή της, να εκθέσει πρόσθετους λόγους για να αιτιολογήσει το αίτημά της ως προς το σημείο αυτό. Εν πάση περιπτώσει, εκτός εάν υπάρξει αντιστροφή του βάρους της αποδείξεως, δεν οφείλει ο αιτών να αιτιολογήσει το αίτημά του, αλλά η Επιτροπή να αιτιολογήσει τη θέση της, όταν αρνείται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο.
- 30 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η απόφασή της να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση στα εν λόγω πρακτικά, χωρίς να αποκαλύψει την ταυτότητα των διαφόρων αντιπροσωπειών που μνημονεύονται σ' αυτά, ανταποκρίνεται σε ορθή στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων.

- 31 Υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, τα συμφέροντα της προσφεύγουσας ελήφθησαν επαρκώς υπόψη, καθότι, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της προφυγής, όταν η προσφεύγουσα υπέβαλε την αίτηση πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα, μοναδικός σκοπός της ήταν να γνωρίσει το περιεχόμενο των συζητήσεων της Επιτροπής όσον αφορά το εφαρμοστέο στα φύλλα καπνού σύστημα. Συναφώς η Επιτροπή τονίζει ότι πρέπει να είναι ενημερωμένη σχετικά με τα συμφέροντα του αιτούντος, όταν προβαίνει στη στάθμιση των συμφερόντων. Ουδέποτε όμως η προσφεύγουσα εκδήλωσε τη βούλησή της να γνωρίσει επίσης την ταυτότητα των αντιπροσωπειών που διατύπωσαν τις διάφορες θέσεις. Επιπλέον, σύμφωνα με την Επιτροπή, η ίδια η προσφεύγουσα τόνισε, κατά την έγγραφη διαδικασία, ότι η μερική πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα μπορούσε να αποτελέσει ικανοποιητική λύση.
- 32 Περαιτέρω η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των δραστηριοτήτων της, γνωρίζει, εν πάση περιπτώσει, σε ποια κράτη μέλη αντιμετωπίζει ειδικές απαιτήσεις εκ μέρους των τελωνειακών αρχών. Συνεπώς, η προσφεύγουσα γνώριζε ήδη τα στοιχεία που ζητεί.
- 33 Όσον αφορά το δικό της συμφέρον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι απαιτεί να μην αποκαλύπτεται η ταυτότητα των διαφόρων αντιπροσωπειών που παρεμβαίνουν κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής. Συγκεκριμένα, καθόσον η ίδια προεδρεύει της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως, έχει συμφέρον να διατηρηθεί ο ειλικρινής, έντιμος και εξαντλητικός χαρακτήρας των συζητήσεων μεταξύ κρατών μελών. Συναφώς τονίζει ότι, στο πλαίσιο συνεδριάσεων όπως οι σχετικές με τα εν λόγω πρακτικά, η επιτροπή δεν λειτουργεί ως μία από τις επιτροπές που προβλέπει η σχετική περί αυτών ρύθμιση, αλλά απλώς και μόνον ως βήμα συζητήσεων μεταξύ κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 5, της οδηγίας 92/12. Συνεπώς, η αποκάλυψη της ταυτότητας των αντιπροσωπειών θα έθετε σε μεγαλύτερο κίνδυνο την εύρυθμη διεξαγωγή των διασκέψεων αυτών.
- 34 Απαντώντας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου η Επιτροπή εξέθεσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, γενικότερα, στηρίζεται στην αρχή ότι η ταυτότητα των εθνικών αντιπροσωπειών που μνημονεύονται στα πρακτικά των συνεδριάσεων των

επιτροπών δεν αποκαλύπτεται, τονίζοντας ότι η στάθμιση των διακυβευόμενων συμφερόντων πρέπει να πραγματοποιείται για κάθε περίπτωση χωριστά, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου του οικείου εγγράφου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 35 Πρέπει να υπομνησθεί, εκ προοιμίου, ότι ο κώδικας συμπεριφοράς που θεσπίστηκε από την Επιτροπή με την απόφαση 94/90 προβλέπει δύο κατηγορίες εξαιρέσεων ως προς το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα της Επιτροπής. Η πρώτη κατηγορία, διατυπωμένη επιτακτικώς, συγκεντρώνει τις «υποχρεωτικές εξαιρέσεις», οι οποίες σκοπούν στην προστασία είτε των συμφερόντων τρίτων είτε, γενικώς, του γενικού συμφέροντος. Η δεύτερη κατηγορία, διατυπωμένη προαιρετικώς, αφορά εσωτερικές διαβουλεύσεις του οργάνου που διακυβεύουν μόνον τα συμφέροντα του ιδίου (απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 1997, T-105/95, WWF UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-313, σκέψη 60).
- 36 Εν προκειμένω, όπως επισήμανε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία απορρίπτει μερικώς την αίτηση της προσφεύγουσας για πρόσβαση στα πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως, στηρίζεται αποκλειστικά στην προαιρετική εξαίρεση. Δυνάμει αυτής η Επιτροπή μπορεί επίσης να αρνηθεί την πρόσβαση στα έγγραφά της «για να διασφαλίσει την προστασία του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου όσον αφορά το απόρρητο των διασκέψεών του».
- 37 Συναφώς πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι διασκέψεις της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως πρέπει, κατά το πρότυπο των εγγράφων της, να θεωρηθούν ως διασκέψεις της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η επιτροπή αυτή, η οποία συστάθηκε κατ' εφαρμογήν κοινοτικής πράξεως, έχει ως κύρια αποστολή να επικουρεί την Επιτροπή, η οποία προεδρεύει και παρέχει υπηρεσίες γραμματείας, πράγμα το οποίο

σημαίνει ότι συντάσσει τα πρακτικά τα οποία εγκρίνει η επιτροπή. Επιπλέον προκύπτει ότι η επιτροπή δεν διαθέτει διοικητικές υπηρεσίες, προϋπολογισμό, αρχεία, και εγκαταστάσεις, ούτε καν δική της διεύθυνση. Συνεπώς, η επιτροπή, η οποία δεν είναι ούτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ούτε κράτος μέλος ούτε άλλο εθνικό ή διεθνές όργανο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «άλλο κοινοτικό όργανο ή κοινοτική υπηρεσία» υπό την έννοια του κώδικα συμπεριφοράς (βλ. συναφώς απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 1999, T-188/97, Rothmans κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2463, σκέψεις 58 και 59).

- 38 Επομένως, εφόσον πρέπει να θεωρηθεί ότι η επιτροπή ειδικών φόρων καταναλώσεως ανήκει στην Επιτροπή, αυτή έχει, ως εκ τούτου, το δικαίωμα να επικαλεστεί την εξαίρεση σχετικά με το απόρρητο των διασκέψεών της, στην περίπτωση που τα έγγραφα στα οποία ζητείται η πρόσβαση αφορούν διασκέψεις της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως.
- 39 Πάντως, το γεγονός και μόνον ότι τα εν λόγω έγγραφα αφορούν διασκέψεις της επιτροπής αυτής δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή της προβαλλομένης εξαιρέσεως.
- 40 Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, κάθε εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα η οποία προκύπτει από την απόφαση 94/90 πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται συσταλτικώς (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2000, C-174/98 P και C-189/98 P, Κάτω Χώρες και van der Wal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-1, σκέψη 27, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2000, T-20/99, Denkvit Nederland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3011, σκέψη 45). Περαιτέρω, για την εφαρμογή της προαιρετικής αυτής εξαιρέσεως, η Επιτροπή απολαύει μιας εξουσίας εκτιμήσεως την οποία οφείλει, ωστόσο, να ασκεί, σταθμίζοντας πράγματι, αφενός, το συμφέρον του πολίτη να του επιτραπεί η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά και, αφετέρου, το δικό της ενδεχομένως συμφέρον να διαφυλάξει το απόρρητο των διαβουλεύσεών της (βλ., προπαρατεθείσα απόφαση WWF UK κατά Επιτροπής, σκέψη 59· βλ. επίσης, όσον αφορά το Συμβούλιο, προπαρατεθείσα απόφαση Carvel και Guardian Newspapers κατά Συμβουλίου, σκέψη 65, και απόφαση της 17ης Ιουνίου 1998, T-174/95, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2289, σκέψη 113).

- 41 Επομένως, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να επαληθεύσει, χωρίς να υποκαταστήσει με την εκτίμησή του εκείνη της Επιτροπής, αν αυτή στάθμισε πράγματι τα διακυβευόμενα συμφέροντα χωρίς να υπερβεί τα όρια που είναι εγγενή στην εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει. Για τον σκοπό αυτό το Πρωτοδικείο διέταξε την προσκόμιση των επίδικων εγγράφων.
- 42 Πρώτον, όσον αφορά την εκτίμηση του συμφέροντος της προσφεύγουσας, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά την εφαρμογή της αποφάσεως 94/90, κάθε πρόσωπο μπορεί να ζητήσει την πρόσβαση σε οποιοδήποτε μη δημοσιευθέν έγγραφο της Επιτροπής, χωρίς να απαιτείται να αιτιολογεί το αίτημά του (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, σκέψη 65). Από την απόφαση αυτή προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, ελλείψει πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τους προσωπικούς λόγους υποβολής μιας αιτήσεως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο οικείο θεσμικό όργανο, όταν αυτό προβαίνει στη στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων προκειμένου να εφαρμόσει την προαιρετική εξέταση, ότι εκτίμησε το συμφέρον του αιτούντος βάσει του ενδεχόμενου συμφέροντος κάθε πολίτη να επιτύχει την πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, χωρίς να λάβει υπόψη τα ιδιαίτερα συμφέροντα τα οποία, εξ ορισμού, δεν γνωρίζει.
- 43 Πάντως, στις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί παρέκκλιση από τους σκοπούς που επεδίωξε η προσφεύγουσα υποβάλλοντας την αίτησή της για πρόσβαση στα εν λόγω πρακτικά. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία (βλ. ανωτέρω σκέψεις 7 και 8), η αίτηση αυτή αποτελούσε συνέχεια της προσπάθειας της εν λόγω επιχειρήσεως να προβάλει την άποψή της έναντι της αποφάσεως ορισμένων κρατών μελών να αντιμετωπίσουν τα φύλλα καπνού ως «καπνά για κάπνισμα», υπό την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, της οδηγίας 95/99, και να τα εντάξουν, κατ' επέκταση, στο σύστημα που προβλέπει η οδηγία 92/12 όσον αφορά τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως. Επομένως, σκοπός της αιτήσεως της προσφεύγουσας ήταν να γνωρίσει τις θέσεις που διατυπώθηκαν επί του ζητήματος αυτού στους κόλπους της επιτροπής, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων που θα είχε ένας τέτοιος χαρακτηρισμός γι' αυτή τόσο σε φορολογικό όσο και σε διοικητικό επίπεδο.

- 44 Στο πλαίσιο αυτό δεν μπορεί προφανώς να μη ληφθεί υπόψη το συμφέρον της προσφεύγουσας να μπορέσει να λάβει γνώση όχι μόνον της ουσίας των συζητήσεων αυτών, αλλά και της ταυτότητας των αντιπροσωπειών που διατύπωσαν τις διάφορες θέσεις.
- 45 Ακολούθως πρέπει να τονιστεί ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το συμφέρον αυτό δεν έχει καμία σημασία για τη στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων.
- 46 Συναφώς επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα έγγραφα στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση αφορούσαν την εφαρμογή εκ μέρους των κρατών μελών διατάξεων που είχαν εναρμονιστεί σε κοινοτικό επίπεδο. Συγκεκριμένα, η οδηγία 92/12 αποβλέπει στη θέσπιση ορισμένων κανόνων όσον αφορά την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως, και τούτο προκειμένου ιδίως να διασφαλιστεί ότι η επιβολή των ειδικών φόρων καταναλώσεως είναι ομοιόμορφη σε όλα τα κράτη μέλη (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-296/95, EMU Tabac κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-1605, σκέψη 22). Ειδικά όσον αφορά τα προϊόντα καπνού, η επιβολή και η δομή των ειδικών φόρων καταναλώσεως για ένα ειδικό προϊόν εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από την ταξινόμησή του σε μια από τις κατηγορίες που προβλέπει η οδηγία 95/59 (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, C-319/96, Brinkmann, Συλλογή 1998, σ. I-5255).
- 47 Όσον αφορά όμως τα φύλλα καπνού, δεν αμφισβητείται ότι διαπιστώθηκε διαφορετική μεταχείριση στα κράτη μέλη, ορισμένα από τα οποία τα ταξινόμησαν ως καπνό για κάπνισμα υπό την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, της οδηγίας 95/59, προκειμένου να τους επιβληθεί ειδικός φόρος καταναλώσεως και να καταστεί αναγκαία η προσκόμιση του εγγράφου που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12 για την εξαγωγή του προϊόντος αυτού στο έδαφός τους. Εξάλλου, όπως προκύπτει από αποσπάσματα των πρακτικών των συνεδριάσεων της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως της 7ης και 8ης Οκτωβρίου 1997 (βλ. ανωτέρω σκέψη 7), που κοινοποιήθηκαν ήδη στην προσφεύγουσα, επρόκειτο, σύμφωνα με την Επιτροπή, για «τυπικό παράδειγμα αποκλινοσών απόψεων στο πλαίσιο της

Κοινότητας που επηρεάζουν το εμπόριο των πολυεθνικών επιχειρήσεων». Παρά τις θέσεις που διατυπώθηκαν ακολούθως από τις διάφορες εθνικές αντιπροσωπείες στους κόλπους της επιτροπής κατά τις συνεδριάσεις στις οποίες αναφέρονται τα επίδικα πρακτικά, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι η αντιμετώπιση από τα κράτη μέλη της εξαγωγής φύλλων καπνού προς την επικράτεια τους εξακολουθεί να παρουσιάζει σημαντικές διαφορές.

48 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι, για την προσφεύγουσα, η δυνατότητα να γνωρίσει την ταυτότητα των αντιπροσωπειών που έλαβαν επισήμως θέση για το ζήτημα αυτό παρουσιάζει προφανές ενδιαφέρον για την ίδια και τις δραστηριότητές της, ιδίως προκειμένου να προβάλει την άποψή της στις φορολογικές και τελωνειακές αρχές των οικείων κρατών.

49 Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται από το επιχείρημα ότι η προσφεύγουσα γνωρίζει, εν πάση περιπτώσει, την ταυτότητα των κρατών μελών στα οποία αντιμετωπίζει ειδικές απαιτήσεις εκ μέρους των τελωνειακών αρχών. Αν υποθεθεί ότι αυτό πράγματι συμβαίνει, το ότι η επιχείρηση αυτή γνωρίζει την πρακτική που χαρακτηρίζει τις αρχές ορισμένων κρατών μελών δεν περιορίζει το συμφέρον της να λάβει γνώση των θέσεων που τα κράτη αυτά έλαβαν επισήμως κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως. Επιπλέον, το επιχείρημα αυτό, καθότι προϋποθέτει ότι η θέση που λαμβάνει ένα κράτος μέλος στο πλαίσιο της επιτροπής αντιστοιχεί στη γνωστή πρακτική των τελωνειακών του αρχών, αποδυναμώνει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της θέσεως αυτής και όχι το συμφέρον της προσφεύγουσας να λάβει γνώση σχετικά.

50 Το επιχείρημα ότι η προσφεύγουσα δέχθηκε, κατά την έγγραφη διαδικασία, ότι η μερική πρόσβαση στα πρακτικά συνιστούσε ικανοποιητική γι' αυτή λύση πρέπει επίσης να απορριφθεί. Συναφώς αρκεί να διαπιστωθεί ότι, με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα προσήψε απλώς στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε τη δυνατότητα μερικής πρόσβασης στα εν λόγω πρακτικά, ζητώντας ωστόσο την πλήρη ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεώς της.

- 51 Δεύτερον, πρέπει να επαληθευτεί αν η Επιτροπή μπορούσε ωστόσο, χωρίς να υπερβεί τα όρια που είναι εγγενή στην εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, να αποδείξει ότι το συμφέρον της ως προς το απόρρητο των διασκέψεων της έπρεπε να υπερισχύσει σε σχέση με αυτό της προσφεύγουσας, προκειμένου να αντιτεθεί στην αποκάλυψη της ταυτότητας των αντιπροσωπειών που μνημονεύονται στα πρακτικά. Συναφώς η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η αποκάλυψη αυτή θα έθετε σε κίνδυνο τον αποτελεσματικό, ήτοι τον ειλικρινή, έντιμο και εξαντλητικό χαρακτήρα των συζητήσεων μεταξύ κρατών μελών και, κατ' επέκταση, την εύρυθμη διεξαγωγή των διασκέψεων της επιτροπής.
- 52 Πάντως, όπως προκύπτει από τη νομολογία, ο κώδικας συμπεριφοράς, όπως θεσπίστηκε από την Επιτροπή με την απόφαση 94/90, δεν δικαιολογεί, κατ' αρχήν, την άρνηση του θεσμικού οργάνου να επιτρέψει την πρόσβαση σε έγγραφα που αφορούν τις διασκέψεις του λόγω του ότι περιέχουν πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τη θέση που έλαβαν οι εκπρόσωποι των κρατών μελών, εκτός αν το θεσμικό αυτό όργανο παραβιάσει την υποχρέωση σταθμίσεως των διακυβευόμενων συμφερόντων (βλ., όσον αφορά το Συμβούλιο, προπαρατεθείσα απόφαση Carvel και Guardian Newspapers κατά Συμβουλίου, σκέψεις 72 και 73). Επομένως, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η αποκάλυψη της ταυτότητας των αντιπροσωπειών θα έθετε οπωσδήποτε σε κίνδυνο την εύρυθμη διεξαγωγή των διασκέψεων της επιτροπής δεν συνιστά αφεαυτού επαρκή λόγο για να παρακωλύσει την άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως που διαθέτει, κατ' αρχήν, η προσφεύγουσα βάσει της αποφάσεως 94/90.
- 53 Επιπλέον, όπως δέχθηκε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (βλ. ανωτέρω σκέψη 34), πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να σταθμίζονται τα διακυβευόμενα συμφέροντα λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου του οικείου εγγράφου.
- 54 Εν προκειμένω, όσον αφορά, κατ' αρχάς, τα πρακτικά της συνεδριάσεως της επιτροπής της 29ης και 30ής Απριλίου 1998, από το περιεχόμενό τους προκύπτει ότι η αντιπροσωπεία ενός κράτους μέλους συντάχθηκε με την άποψη της πλειονότητας των αντιπροσωπειών, μολονότι θεωρούσε ότι τα φύλλα καπνού δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν καπνός για κάπνισμα. Κατόπιν αυτού θεωρήθηκε ότι οι δεκαπέντε αντιπροσωπείες διάνκνται ευνοϊκά ως προς την απαίτηση προσκομίσεως του συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12 σε περίπτωση κυκλοφορίας του προϊόντος αυτού στο εσωτερικό της Κοινότητας.

- 55 Περαιτέρω, στα πρακτικά της συνεδριάσεως της επιτροπής της 28ης και 29ης Οκτωβρίου 1999 γίνεται αναφορά, αφενός, στο αίτημα της προσφεύγουσας που σκοπεί στην αναθεώρηση της θέσεως της επιτροπής και, αφετέρου, στην άρνηση τριών αντιπροσωπειών να συζητήσουν εκ νέου το ζήτημα αυτό, καθώς και στη μη διατύπωση απόψεως από τις λοιπές αντιπροσωπείες.
- 56 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα πρακτικά αυτά αφορούν διασκέψεις που είχαν ολοκληρωθεί όταν η προσφεύγουσα υπέβαλε την αίτησή της (βλ., a contrario, όσον αφορά έγγραφα σχετικά με τρέχουσες δραστηριότητες επιθεωρήσεως, προπαρατεθείσα απόφαση Denkanit Nederland κατά Επιτροπής, σκέψη 48), οπότε η αποκάλυψη της ταυτότητας των αντιπροσωπειών που μνημονεύονται στα έγγραφα αυτά δεν μπορούσε πλέον να αποβεί επιζήμια για την πραγματική διατύπωση εκ μέρους των κρατών μελών των θέσεών τους σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση των φύλλων καπνού.
- 57 Συνεπώς, στο πλαίσιο της ουσιαστικής σταθμίσεως των διακυβευόμενων συμφερόντων, ένας τέτοιος λόγος δεν δικαιολογεί, εν προκειμένω, την υπεροχή του συμφέροντος να διαφυλαχθεί το απόρρητο των διασκέψεων εις βάρος του συμφέροντος της προσφεύγουσας.
- 58 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, υπό τις ειδικές περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από προδήλη πλάνη εκτιμήσεως και πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής περί μερικής απορρίψεως της αιτήσεως για πρόσβαση σε ορισμένα πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως.**

- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Vesterdorf

Βηλαράς

Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Οκτωβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf